

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 386/2016
14.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.З., због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.З., адвоката О.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 356/11 од 20.10.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 849/15 од 12.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.З., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 356/11 од 20.10.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 849/15 од 12.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К 356/11 од 20.10.2015. године, окривљени З.З., оглашен је кривим због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом оштећени З.Р., ради остваривања имовинско-правног захтева упућен је на парницу, а окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка и то на име паушала износ од 2.000,00 динара, као и оштећеном З.Р. на име трошкова кривичног поступка износ од 73.875,00 динара, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 849/15 од 12.01.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Аранђеловцу, окривљеног З.З. и његовог браниоца, а првостепена пресуда потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног З.З., адвокат О.П., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и наведене пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело или их укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.З. је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су првостепени и другостепени суд чињеничне закључке изводили пристрасно и без оцене одбране окривљеног у склопу оцене осталих изведених доказа, да из исказа сведока Г.Р. и Ж.К. не произлази да је окривљени предузео радњу напада на службено лице у вршењу службене дужности и да је самим тим исказ оштећеног З.Р., нелогичан и неприхватљив те да је у потпуности изостављена правилна оцена списа предмета И 1-663/10 Основног суда у Крагујевцу – Судске јединице у Аранђеловцу. У вези са тим бранилац у захтеву наводи да су искази сведока чије је испитивање предложено од стране ОЈТ неосновано прихваћени као веродостојни упркос чињеници што су исти међусобно противречни.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по оцени овог суда, бранилац окривљеног цени изведене доказе током поступка, и износи своје чињеничне закључке који су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама, при чему на основу таквих чињеничних закључака даје сопствену верзију критичног догађаја, различит од оне описане у изреци првостепене пресуде, због чега бранилац окривљеног на наведени начин суштински оспорава оцену изведених доказа и истом утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче да је изрека првостепене пресуде неразумљива што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и да је нејасно на основу којих доказа је првостепени суд утврдио чињенице које су битне за постојање бића кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, а посебно када се има у виду да су сви сведоци износили различите исказе и нико није потврдио ниједан навод из диспозитива оптужног предлога, који недостаци пресуде су предвиђени као битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, бранилац у захтеву указује да окривљени З.З., није био позван да присуствује истражним радњама којим наводима указује на повреду одредбе члана 300. став 1. ЗКП. Према наводима захтева окривљеном је повређено и право на одбрану тиме што су одбијени предлози његовог браниоца да се на главном претресу

обави радња суочења између сведока Ж.К. и оштећеног и између сведока О.З. и оштећеног, затим да се изведе доказ испитивањем сведока Б.М. и изврши увид у записник СУП-а Аранђеловац о обавештењима примљеним од грађана, којим наводима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да другостепени суд није оценио све наводе жалбе браниоца окривљеног којима се указивало на све наведене повреде закона учињене првостепеном пресудом и у поступку који је претходио њеном доношењу, што би представљало повреду закона из члана 460. ЗКП, учињену од стране другостепеног суда.

Повреда кривичног закона из члана 439. ЗКП, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног само је формално истакнута, као разлог подношења захтева, којим се у овом делу указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и оспорава правилност чињеничног стања утврђеног у побијаним правноснажним пресудама, а што произлази из самих навода захтева да је повреда кривичног закона из члана 439. ЗКП, последица учињених битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, имајући у виду да се у правноснажној пресуди износе контрадикторни разлози о битним чињеницама без поузданих доказа, уз одбијање предложених доказа од стране одбране.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11), члана 438. став 2. тачка 2), и тачка 3) ЗКП, односно повреда закона из члана 300. став 1. и члана 460. ЗКП, ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да су окривљеном услед погрешне оцене изведених доказа од стране нижестепених судова и пропуштањем оцене оних доказа који иду у прилог одбрани повређена односно ускраћена људска права окривљеног – право на доказ односно право на правично суђење и на одбрану.

Имајући у виду да је одредбом члана 484. ЗКП, која прописује обавезан садржај захтева, прописано да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3), тог Законика мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, а да бранилац окривљеног иако захтев подноси по законском основу из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или

Европског суда за људска права, којима је утврђено да је повређено или ускраћено људско право или слобода окривљеног у поступку које је зајемчено Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.